

ΚΑΘΕ ΧΩΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΧΝΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΤΟΥ κ. ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑ

Λογος Χημικού — Τεχνικού Συμβούλου

Α'

Ο πραγματικός πλούτος μίας χώρας αποτελείται από την καλλιεργήσιμη γή, από τα δάση, την αλιεία, την κτηνοτροφία, από τον βιομηχανικό πλούτο, τον υδατικό πλούτο, από τις πηγές ενέργειας και από τη διανοητική και τη σωματική εργασία των κατοίκων της. Η εργασία αξιοποιεί εκείνα που μας παρέχει ή που μπορεί να μας προσφέρει η φύση και τα μεταβάλλει σε προϊόντα, που προορίζονται για εσωτερική ή για εξωτερική κατανάλωση και παρέχει στο Κράτος τη δυνατότητα να εισπράξει

τους φόρους του για να ανταποκριθεί στα έξοδα της διοικήσεως, της άμυνας και της προόδου της χώρας. Εάν η χώρα δεν παράγει αρκετά και καλά προϊόντα, τότε τα οικονομικά του Κράτους δεν πηγαίνουν καλά και ο πληθυσμός υποφέρει. Επομένως, η οικονομία μίας χώρας βασίζεται στην παραγωγή προϊόντων και η χώρα αποτελεί σαν σύνολο μία μεγάλη τεχνικοοικονομική επιχείρηση.

Η διαφορά μεταξύ μίας ιδιωτικής επιχείρησης και μίας χώρας είναι το μέγεθος, η έκταση της ε-

πιχειρήσεως και η ποικιλία των σκοπών προς τους οποίους αποβλέπουν. Ο τελικός σκοπός μίας ιδιωτικής επιχείρησης είναι η δημιουργία πλούτου για ένα περιορισμένο κύκλο ατόμων, ενώ ο σκοπός μίας χώρας είναι η δημιουργία πλούτου, που θα οφελήσει το κοινωνικό της σύνολο. Το διοικητικό προσωπικό της επιχείρησης - χώρας αποτελείται από τους κρατικούς υπαλλήλους, κατά συνέπεια η ευνοϊκή εξέλιξη των εργασιών της εξαρτάται, κατά κύριο λόγο, από το ενδιαφέρον και από την παραγωγικότητα των κρατικών οργάνων. Για να προκύψει μία τεχνικοοικονομική επιχείρηση πρέπει να επιτύχει την καλύτερη αξιοποίηση των πόρων και των πρώτων υλών που εκμεταλλεύεται, την εκτέλεση των διαφόρων εργασιών με τις μικρότερες δυνατές δαπάνες, την απόκτηση, κατά το δυνατόν, περισσότερων και καλύτερων προϊόντων και τη διατήρηση τούτων στις συμφερότερους δυνατές τιμές.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ: Για να εκμεταλλευθεί μία χώρα τους πόρους της και τις πρώτες της ύλες πρέπει να τα γνωρίζει κατά βάθος, όπως και μία καλά οργανωμένη ιδιωτική επιχείρηση. Τη γνώση αυτή θα την αποκτήσει η χώρα μόνο με την επιστημονική έρευνα των εδαφών της, των κλιματικών συνθηκών, του υδατικού πλούτου, του μεταλλευτικού πλούτου, των θαλασσών, των πηγών ενεργείας κλπ. Εάν μία βιομηχανία δεν γνωρίζει επακριβώς τι περιέχουν οι πρώτες ύλες που κατεργάζεται, δεν μπορεί να γνωρίζει και πόσα προϊόντα θα πρέπει να παράγει. Συνεπώς, η πληρέστερη γνώση του πλούτου της χώρας αποτελεί τη βάση μίας καλής εκμεταλλεύσεως. Επιστήμη και τεχνολογία θα συμβάλλουν και στη γνώση των πόρων, στην καλύτερη εκμετάλλευση τούτων και στην επίλυση πολλών προβλημάτων σχετικών με την ενεργειακή και την πολιτική.

Η επιστήμη, όμως, μοναχά δεν αρκεί και δεν αποτελεί πανάκεια ούτε για τα τεχνικά, αλλά ούτε και για τα οικονομικά και τα κοινωνικά προβλήματα, αλλά χωρίς μελέτη και έρευνα επιστημονική δεν είναι δυνατό να αντιμετωπισθούν προβλήματα σχετιζόμενα με την τεχνική πρόοδο, με την υγεία, με την ασφάλεια και με την ευημερία μίας χώρας.

Οι μεγάλες επιχειρήσεις και οι προοδευμένες χώρες διαθέτουν ολοκληρωμένες υπηρεσίες με άφθονα μέσα και πλούσια εργαστήρια για να μελετήσουν τους καλύτερους τρόπους αξιοποίησης των πόρων και την οικονομική πολιτική.

Τα κράτη ξεοδεύουν σημαντικότερο μέρος του προϋπολογισμού τους για την πολεμική άμυνα της χώρας, πρέπει δε να αποφασίσουν να ξεοδέψουν αντίστοιχα ποσά και για την ειρηνική άμυνα που βασίζεται στην επιστημονική μελέτη και έρευνα.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ: Ζούμε σε μία εποχή που δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία της ανθρωπότητας και που χαρακτηρίζεται από μία καταπληκτική εξέλιξη όλων των κλάδων της επιστήμης και της τεχνολογίας και είναι αδύνατο να προβλέψουμε τις εξελίξεις ακόμη και για τα λίγα προσεχή χρόνια. Μέσα σε μερικές δεκαετίες, ο άνθρωπος δημιούργησε τις καταπληκτικές ηλεκτρονικές συσκευές, την τεχνική της πληροφορικής, την πυρηνική ενέργεια, τους τεχνητούς δορυφόρους, επήγε στη Σελήνη, έκανε καταπληκτικές αστρονομικές ανακαλύψεις, ασχολείται με γενετική μηχανική και δημιούργησε τεράστια βιομηχανικά συγκροτήματα, ένα πλήθος νέων προϊόντων, ενώ παράλληλα από τις εξελίξεις αυτές προήλθαν νέα προβλήματα, όπως είναι το ενεργειακό και η ρύπανση του περιβάλλοντος.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΚΑΘΕ ΧΩΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΧΝΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΤΟΥ Κ. ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑ

Δρος Χημικού — Τεχνικού Συμβούλου

Β'

Οι εξελίξεις αυτές επέδρασαν σημαντικότερα στην κοινωνική ζωή, την οικονομική και την πολιτική ζωή των διαφόρων χωρών, και τείνουν να μεταβάλουν εκ βάθρων τους τρόπους της διοικήσεως και της λήψεως αποφάσεων.

Η παρακολούθηση των εξελίξεων αυτών είναι εφικτή μόνο σε εκείνους που έχουν τεχνική μόρφωση και τεχνική συνείδηση, δηλαδή στους επιστήμονες των τεχνικών

κλάδων. Τεχνικοί επιστήμονες θεωρούνται οι μηχανικοί των διαφόρων ειδικοτήτων, οι χημικοί, οι φυσικοί, οι γεωπόνοι, οι δασολόγοι. Μερικοί θεωρούν τεχνικούς και τους οικονομολόγους, αλλά δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί η οικονομολογία σαν τεχνική επιστήμη, αφού οι θεωρίες της και οι αρχές της δεν επιδέχονται πρακτικές αποδείξεις, όπως συμβαίνει με τις άλλες θετικές επιστήμες.

Ενώ, λοιπόν, είναι τόσο μεγά-

λος ο ρόλος της τεχνικής, παρατηρείται ότι δεν μετέχουν όσο θα έπρεπε οι τεχνικοί επιστήμονες στην πολιτική και στην διακυβέρνηση της χώρας. Τούτο αναφέρεται όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά για όλες τις χώρες. Για να παρακολουθήσει η διοίκηση τις επιστημονικές και τεχνολογικές προόδους είναι ανάγκη να γίνει ενεργότερη η συμμετοχή των τεχνικών στην πολιτική ζωή. Είναι, επίσης, ανάγκη να εξοικεωθούν οι τεχνικοί με τα οικονομικά ζητήματα και με την κοινωνική φιλοσοφία.

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Ένας από τους κυριότερους παράγοντες που συμβάλουν στην προκοπή μίας ιδιωτικής επιχειρήσεως είναι η καλή αποδοτικότητα, η παραγωγικότητα, η οποία χαρακτηρίζει το αποτέλεσμα που προκύπτει κατά τις ώρες εργασίας του προσωπικού. Όσο μεγαλύτερη θα είναι η παραγωγικότητα τόσο ταχύτερη θα είναι η εξέλιξη των εργασιών της επιχει-

ρήσεως, τόσο καλύτερη θα είναι η εκμετάλλευση των διαφόρων πόρων της και τόσο περισσότερη αξία, δηλαδή πλούτος, θα δημιουργείται. Ακριβώς τα ίδια ισχύουν για μία χώρα, δηλαδή για ένα κράτος. Δυστυχώς, η παραγωγικότητα των κρατικών υπαλλήλων είναι πολύ χαμηλότερη από εκείνην του προσωπικού των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Το νόσημα αυτό είναι ιδιαίτερα στη χώρα μας χρόνιο και λέγεται ότι η παραγωγικότητα των κρατικών υπηρεσιών μας αντιστοιχεί προς τα 50ο)ο της παραγωγικότητας των άλλων χωρών της Ε.Ο.Κ. Κατά μέγα μέρος το νόσημα αυτό οφείλεται στην παρέμβαση πολιτικών παραγόντων στις δημόσιες υπηρεσίες. Η παρέμβαση αυτή δημιουργεί ένα συναίσθημα ανασφάλειας, που καταλήγει σε μία ανευθυνότητα και σε μία μεταβίβαση ευθυνών και σε μία απέραντη γραφειοκρατία. Πολύ συχνά παρεμβαίνουν και μικρά ή μεγάλα συμφέροντα που δημι-

ουργούν καθυστερήσεις στην εκτέλεση ζωτικών έργων ή στην λήψη σημαντικών αποφάσεων, που εκτρέπουν τελείως τις ενέργειες των υπηρεσιών από τις ορθές κατευθύνσεις.

Εάν μία ιδιωτική επιχείρηση ασχολεί περισσότερο προσωπικό από όσο της χρειάζεται, εάν έχει αργόμισθους και αργόσχολους, εάν μέρος του προσωπικού της απολαμβάνει δυσαναλόγως πολλά, τότε είναι αδύνατο να προκόψει. Το ίδιο ισχύει και για μία χώρα όπου το προσωπικό της είναι όλος ο πληθυσμός ο κανός για εργασία. Όταν ένα μέρος του πληθυσμού αυτού παραμένει άνεργο ή ασχολείται με παρασιτικές εργασίες, τότε τούτο ζει εις βάρος του εργαζομένου πληθυσμού και υποβιβάζει το εισόδημα του κοινωνικού συνόλου. Όταν ένα άλλο μέρος κερδίζει δυσαναλόγως πολλά, τότε τούτο απολαμβάνει εις βάρος των άλλων.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΚΑΘΕ ΧΩΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΧΝΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΤΟΥ κ. ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑ

Δρος Χημικού — Τεχνικού Συμβούλου

Γ' (τελευταίον)

Οι κυβερνήσεις πρέπει να φροντίζουν να δημιουργούν παραγωγική εργασία για όλο τον πληθυσμό, έστω και αν σε ορισμένες περιπτώσεις το κόστος του παραγόμενου προϊόντος είναι ανώτερο από όσο κοστίζει στη διεθνή αγορά, γιατί με τον τρόπο αυτό αποφεύγει την εξαγωγή συναλλάγματος, βελτιώνει το εμπορικό ισοζύγιο και δημιουργεί περισσότερο

πλούτο και συνεπώς εισπράττει περισσότερους φόρους. Είναι, άλλωστε, γνωστό ότι οι φόροι δεν δημιουργούν πλούτο, αλλά αντίθετως για να εισπραχθούν φόροι πρέπει να προϋπάρχει ο πλούτος.

Τα προϊόντα που παράγει μία χώρα χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες, δηλαδή σε εκείνα που προορίζονται για την εσωτερική κατανάλωση και σε εκείνα που προορίζονται για εξαγωγή.

Βασική αρχή για τη διάθεση ει-

νός οποιουδήποτε προϊόντος για εσωτερική ή εξωτερική κατανάλωση είναι η καλή ποιότητα, οπότε μπορούν να επιδιωχθούν και οι καλύτερες τιμές. Οι τιμές των προϊόντων εσωτερικής κατανάλωσης ρυθμίζονται κατά κάποιον τρόπο αυτομάτως από την προσφορά και τη ζήτηση, όταν όμως προκύπτουν περιπτώσεις αθέμιτης κερδοσκοπίας τότε εναπόκειται στο κράτος να παρέμβει και να ρυθμίσει τις τιμές αποβλέποντας στη σκοπιμότητα του παρόντος και του μέλλοντος.

Εάν ένας ιδιώτης ή ένας οποιοσδήποτε οργανισμός έχει κακή ποιοτική ή ποσοτική παραγωγή, τότε δεν ζημιώνεται μόνον αυτός, αλλά ζημιώνεται και όλος ο πληθυσμός και η εθνική οικονομία της χώρας.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ: Τα κράτη υστερούν

στην ικανότητα διοικήσεως διαφόρων επιχειρήσεων. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα επιχειρήσεων και σε άλλες χώρες και ιδιαίτερα στη χώρα μας, που ενώ ήταν αποδοτικές όταν ήταν ιδιωτικές έγιναν επιζήμιες όταν τις ανέλαβε το κράτος. Τούτο οφείλεται στο ότι οι επιχειρήσεις αυτές χρησιμοποιούνται συχνά για να ικανοποιήσουν διάφορα πολιτικά ή προσωπικά συμφέροντα, με αποτέλεσμα οι διοικούντες και το προσωπικό να μην είναι πάντοτε οι καταλληλότεροι και ο αριθμός των απασχολούμενων να υπερβαίνει κατά πολύ τις πραγματικές ανάγκες. Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στις δημοτικές εκμεταλλεύσεις. Οι επιχειρήσεις που εξαρτώνται άμεσα ή έμμεσα από το κράτος παράγουν προϊόντα κοινής ωφελείας, όπως είναι η ηλεκτρική ενέργεια, ή εξυπηρετούν γενικότερα τον πληθυσμό, όπως είναι οι συγκοι-

νωνίες, οι επικοινωνίες κλπ. Οι τιμές διαθέσεως των προϊόντων ή των υπηρεσιών των επιχειρήσεων αυτών ορίζονται κατά τρόπο ώστε να συνδυάζονται και η εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου και το βίωσιμο των επιχειρήσεων, όσο το δυνατόν καλύτερα.

Εάν μία επιχείρηση δεν λειτουργεί καλά είναι καταδικασμένη να αποτύχει και να καταστραφεί. Εάν μία χώρα δεν εργάζεται αποδοτικά και δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του πληθυσμού της, τότε δεν καταστρέφεται μόνον οικονομικώς. Μία χώρα είναι τότε μόνο ελεύθερη, όταν έχει επιλύσει κατά τρόπο ασφαλή και κανονιστικό τα ζωτικά της οικονομικά προβλήματα για το παρόν και για το προσεχές μέλλον. Εάν δεν το κατορθώσει, τότε κινδυνεύει αργά ή γρήγορα να χάσει και την ελευθερία της.